

Want ecologie is geen los eiland in de buitenruimte. Het is het geheel. En dat geheel vraagt om vakmanschap, visie én voldoende mensen

De ecologie heeft mensen nodig

Ecologie is de wetenschap van samenhang. Tussen soorten, tussen organismen en hun omgeving – en, heel wezenlijk, tussen mens en natuur. Het is geen thematisch blokje in het buitenruimtebeleid.

Geen hoofdstukje extra. Het is de onderlaag waar alles op rust: wat groeit, bloeit, sterft en weer opkomt. Toch voelt het soms alsof we ecologie als een losstaand specialisme benaderen, los van de praktijk van alledag. Terwijl de praktijk juist snakt naar integratie. Neem de golf aan gemeentelijke soortenmanagementplannen (SMP's): in 2024 zijn er zeker 80 aanbestedingen uitgezet (daarna raakten wij de tel kwijt), met uitvoering gepland in 2025 tot 2027. De meeste vragen om forse hoeveelheden

Het probleem is groter dan capaciteit. Het zit ook in versnippering. Elke gemeente zet eigen aanbestedingen uit, vaak zonder afstemming of gedeelde inzet van schaarse kennis. Alsof we in concurrentie zijn met elkaar om dezelfde paar vakmensen. Terwijl de doelen die we nastreven – soortenbescherming, ecosysteemdiensten, klimaatadaptatie – juist vragen om samenwerking, afstemming en visie op de lange termijn. Voor professionals in het groen – groenvoorzieners, adviseurs, beleidsmakers, terreinbeheerders – is dit geen academisch debat. Het raakt direct aan hun werk. Want zonder voldoende ecologische onderbouwing komt geen plan van de grond. Zonder uitvoering geen impact. Zonder mensen geen ecologie.

Neem de golf aan gemeentelijke soortenmanagementplannen (SMP's): in 2024 zijn er zeker 80 aanbestedingen uitgezet (en daarna raakten wij de tel kwijt)

veldwerk, geschat op 200.000 uur per jaar tijdens het veldseizoen. En dat alleen al in Nederland. Tel daarbij op dat veldwerk betekent dat je 's avonds laat of 's ochtends heel vroeg aan het werk moet.

Dat roept een vraag op die steeds pregnanter wordt: wie gaat dit werk doen? Want terwijl beleidsdoelen ambitieus zijn – biodiversiteitsherstel, natuur-inclusief bouwen, ecologisch maaibeheer – stokt de uitvoering. Er zijn simpelweg te weinig ecologen. Niet alleen te weinig mensen, maar ook te weinig mensen met de juiste ervaring. En wie er wél is, kan niet alles tegelijk: niet in het veld en in aanbestedingstrajecten, niet doorwerken en bijscholen, niet pieken en vakantie nemen.

Deze editie van Stad + Groen zoomt in op die spanning: tussen beleid en praktijk, tussen ambitie en capaciteit. Maar we laten ook zien hoe het wél kan. Met lokale zadenmengsels, veenvrije substraten, ecologisch beheer langs infrastructuur – en vooral: met mensen die hun vak verstaan.

Willemijn van Iersel
Hoofdreducteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!